

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095084912.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Han var et stakkels menneske, der især trængte til luft. Der var ingen kraft i hans lunger, ellers hade han vel nok blæst noget af alt det bort, som belemprede ham på alle sider. Han var fuldstændig omgivet af en barrikade, der betog ham både lys og luft. Denne barrikade bestod af mennesker, brede og flade var de, og de klemte ham ind i en krog — med ryggen, for de så ham ikke, de vidste slet ikke, at han var der, så det var ikke med hensigt, at de trykkede ham. Hans ulykke var, at han var stum. Det var ikke ret mange af os, der la mærke til ham bag hans kinesiske mur; vi ved heller ikke, hvad han stod og tænkte på dær, det kan gærne være, der var noget ved det; men han kunde jo ikke tale. Han var egentlig altid usynlig til stede; man kunde glemme ham på en stol eller i en krog, lisom man glemmer en hat eller en stok. Men vilde der ha været forståelse, selv om han hade haft talens brug? Vilde han ha fundet åbne øren, hvis han hade lukket sin mund op? Vi véd det ikke. Hade han endda kunnet gøre plads om sig ved at bruge sine albuer! For det sprog forstår jo dog alle mennesker. Men det forsøgte han ikke på; han var et rart menneske.